»TAG OCH SKRIV ... Om livet, om de levande./
Om döden, om de döda. /Om älska och hata./
Om öster och väster, /de två som aldrig skall
mötas /och aldrig skiljas, /blott ana varandras
närhet, /förnimma och följa varandras rörelser,/
så som människan måste /i hat och i kärlek.«

Gunnar Ekelöf

Jeg ville ønske jeg var en anden og ikke lukket inde i to kamres
uvirkelige rytme af evig dag og nat;
solen på vej ned i det vestlige og samtidig op i det østlige,
det ene bestandigt førende til det andet og ingen af dem ud:
Hver virkelighed drømmes igennem på forhånd
hver drøm refererende et andet og ikke mindre virkeligt mareridt
i den enkleste og mest bundløse af alle labyrinter: To-i-en.
Jeg sover ind i mit eget forskudte åndedræt – og jeg drømmer
at jeg er ét stort øre, lyttende til en overmægtig Atlant
ubønhørlig i sin stilhed, rasende
rivende mig over i to,
vuggende på verden:
En der sover og en der våger, en der aner og en der véd
en i uro, en i ro
råbende til hinanden,
unåelige, umistelige
– som hjerter.